

①

Статия първа

Глас 5. Кс

В'гро^б по - ло - эжен си - и бил о, Хри-

сте, эки - во - те, Ан - гел - ските во -

они - ства у - эка - си - ха се Твой - то

сииз - хож - де - е - не - е ка - то слав - ве - ха.

1. В гроб положен Си бил, о Христе Животе,
ангелските войнства ужасиха се
Твоето слизходжение като славеха.
2. Как умираш, Спасе, как Ти влизаш в гроба,
а пък разрушаваш трона на смъртта,
мъртвите в ада възкресяваши Ти?
3. О, Христе Владико, Тебе величаем
славим Твойте мъки и Твоята смърт,
чрез които Ти от гибел ни спаси.
4. Ти предел постави на земята ширна,
а в малък гроб Си легнал днес, Христе,
и от гробовете мъртвите дигна.
5. Иисусе Спасе, цар Си Ти на всичко!
Що иде в ада? Или пожела
грешен род човешки от смърт да спасиш.
6. Царят всемогъщи мъртъв Той е в гроба,
вижте, как безжизнен вече тук лежи
Този, Който много мъртви възкреси.
7. В гроб положен Си бил, о Христе Животе,
чрез смъртта Си, Спасе, Ти смъртта срази
и живот дарува на човешки род.
8. Сред злодеи грешни кат злодей Ти беше
за да ни очистиш от злодействата
и от злото, що ни в древност сполетя.
9. Най-прекрасен Ти Си между вси човеци
и на всичко Ти Си красота дарил,
а беззрачен смъртник Ти ни се яви.
10. Адът как понася в него Ти да влизаш?
В мрак като е цялий, колко ще страдай
ослепен от Твойта дивна светлина.
11. Сладък мой Спасител, светлино несебесна,
как се ти затваряш в гробна тъмнина?
О търпене чудно, неизказано!

12. Съществата земни, силите небесни
занемели гледат, удивени са
от велика тайна – тя е Твойт гроб!
13. О преславно чудо, о велико дело!
Този, Който дава жив да дишам аз
Йосиф Го полага мъртъв в хладен гроб.
14. Но макар и мъртъв, пак Си неразлъчен
от Отца небесен, от Духа Свети,
колко странно дивно чудо е това!
15. И макар и в гроба да Си Ти положен,
всички твари, Спасе, пак признават Теб,
че велик Си земен и небесен цар.
-
16. Щом Си бил положен мъртъв в гроба, Спасе,
адските основи сринали се в миг
и разтвориха се всички гробове.
17. Този, Който носи на ръка земята,
в малък гроб се скрива мъртвата му плът
и с това сразява адова ^{власть}
_{адовата}
18. Спасе Иисусе, Ти умря на кръста,
за да слезеш духом в гробна тъмнота
и да счупиш властно адова врата.
-
19. Кат светилник сян на Христа телото,
^{във} земята скрито, ярко там блести
и прогонва мрака в адски дълбини.
20. Стичат се безбройни ангелските войнства
с Никодим и Йосиф да погребват днес
Тебе Невместимий в малък тесен гроб.
21. Доброволно мъртъв и в земя погребан,
Спасе Живоносний, мен си оживил,
Умъртвен от страшни горки, грехове.
22. Пред смъртта Ти, Спасе, всяка твар немее,
всички ужасени състрадават днес,
като знаят, че Си Вседържител благ.

23. Щом погълна в себе камък на Живота
адът ненаситен мигом повърна
мъртвите от веки, що ги бе глътнал.
24. В гроба новий влезе, о Христе Животе,
и човекътленен Ти си обновил,
като Си възкръснал Ти от мъртвите.
25. На земята слезе да спасиш Адама,
щом не го намери, о Владико благ,
чак до ада слезе – да го търсиш там.
26. В страх се е разтресла, Спасе мой, земята
слънцето закрило своите лъчи,
щом в земята скри се Твойта светлина.
27. Ти по Своя воля като нас умираш,
но като Господът мъртвите спаси
от смъртта и от адски дълбини.
28. Твойта чиста майка Тебе като гледа
плаче и ридае, горестно реди:
“Как ще Те положа в гроба, Сине мой!”
29. Като житно зърно скри се Ти в земята
да възрастнеш, Спасе в многоплоден клас.
Всички от Адама с вечност надари.
30. Като слънце вечер скри се Ти в земята
от тъмната нощна Ти Си днес покрит.
Възкръсни, о Спасе, още по-велик.
31. Както слънце мощно от луна се скрива,
тъй и Тебе, Вечний, гроба те закри,
щом се Ти предаде на човешка смърт.
32. Извор на живота – от смъртта вкусява,
от любов велика в гроба слиза днес,
та през смърт на смъртни вечност да даде.
33. На Адама, Спасе – умъртвен от завист,
чрез смъртта Си даваш вечност, светлина,
нов Адам яви се Ти по плът, Христе.

о-о- Удължение .

34. Силите небесни гледат ужасени,
как простиран си мъртъв зарад всички нас
и с крила си светли се закриват те.
35. Сне те Йосиф мъртъв от дървото, Спасе,
и в гроба хладен Той Те положи.
Възкръсни, Христе мой, властно като Бог!
36. Ти на ангелите радост беше Спасе,
а скръбта им също Ти Си причинил,
като виждат Тебе мъртъв да лежиш.
37. На дървото, Спасе, щом се Ти издигна,
живите човеци светло възвиси,
под земята беше – мъртви възкреси.
38. Като лъв, о Спасе, Ти заспа телесно,
също като скимен дигна се от гроб
и отхвърли мощно тленността и смърт.
39. В ребра прободен, Ти кой от Адама
взел си му ребро и Ева си създал,
и източващ, Спасе, струи на живот.
40. Тайно в древност агнец се принасял в жертва,
явно жертвани беше, Спасе незлобив,
и с това очисти всички същества.
41. Кой ще проумее това чудо ново! –
цар на всички твари страда смъртно днес.
жертва се принася, за да ни спаси.
42. Извор на живота, мъртъв Той е легнал,
ангели смутени горестно мълвят:
“Как ще се положи в гроба хладен Бог?”
43. От прободеното ^{o-o} | Ти ребро, о Спасе
Ти, живот, за мен източващ днес живот
и с това от Теб съм оживотворен.
44. На дърво увиснал, сbral Си всички люде,
а прободен, Спасе, в чисти си ребра
Ти източващ щедро зарад нас живот.

45. Колко страшно нещо Йосиф днес извършва:
с плач Те Той погребва, с почит и любов,
и се ужасява, че Си Ти умрял.
46. Слезе доброволно под земята мъртъв
и въздигаш, Спасе, в дивни небеса
всички люде грешни, паднали от там.
47. Теб видяха мъртъв, но Ти Бог всесилен
пак, Христе, остана, за да ни дариш
със живота вечен и небесен мир.
48. Теб видяха мъртъв, но Ти жив остана
и кат Бог всесилен мъртви оживи,
моя умъртвител, Спасе, Ти срази.
49. О велика радост, о пречудна сладост
за души човешки в ада щом влезна,
че го осветяваш с Твойта светлина.
50. Днес, възпявам, Спасе, Твойта дивна сила
и на Твойте мъки се прекланям аз,
Ти чрез тях от тленност мене си спасил.
51. Остър меч към Тебе се насочи, Спасе,
но на силний мечът се пречупи в миг,
мечът на Едема се обръща вечно.
52. Като гледа страдно Агнешка погубван,
стене в бол Агница, горестно ридай
и възбужда всички в стадото към плач.
53. Драговолно, Спасе, под земята слезе,
умъртвени люде Ти Си оживил
и за тях открил Си слава на Отца.
54. Ти и в гроба влизаш, и в ада слизаш,
но и в гробовете Ти изпразваш днес,
ада пък оголваш, властно го рушиш.
55. Божий Син приел е плът човешка, тленна
и за нас понесе най-позорна смърт,
слънцето е в ужас, а земята в скръб.

- пред**
56. Съдията вечен под Пилата съдник
беше той застанал като подсъдим,
без вина осъден на жестока смърт.
57. Злобни, грешни люде и убийци грозни,
на Варава страшен дадохте живот,
а на кръста Спаса приковахте вий.
58. От земя Адама в древност Ти създаде
и затуй приел Си тленна, земна плът;
самоволно, Спасе, кръстна смърт прие.
59. На Отца небесен за да Си послушен
слезе чак ^{във}адски черни дълбини.
и рода човешки властно възкреси.
60. "Горко ми и тежко, Сине мой любимий,
горко ми и страшно, светлино в света!"
- Девата Пречиста тъй скърби, ридай.
61. Завистни убийци и човеци горди,
срам души ви черни нека овладей
днес поне, когато Той възкръсва веч.
62. О, дойди безумний ученик убиец,
покажи ми Твоя черен злобен нрав,
с него Ти предаде светлия Христа.
63. Ти човеколюбец беше се показал,
сяп неверник, злобен и рушител зъл,
за пари продаде Мирото дори.
64. Ти за колко даде Миро^тво небесно?
Колко си получил за безценний Спас?
Бяс си Ти получил, злобний сатано!
65. Ако ти скъпеше Мирото пресвято,
що души ни мие от греха и зло,
как Христа продаде подло за злато?
66. "С извор на сълзите кой ще ме сдобие
да оплача моя сладък Син Христос?" –
Девата всечестна тъй ридае днес,

67. "О гори и хълми и безбройни люде,
възридайте всички и плачете с мен,
майката на ваший благ и светъл Бог.
68. О, кога отново ще Те видя, Спасе,
радост на сърце ми, вечна светлина?" –
Майката пречиста тъй ^вскръб реди.
69. Ако и пресечен кат крайсечен камък
Ти Си пак източник на пресвят живот
и за нас източваш жива струя днес.
70. Ние пием всички от един източник
на реката двойна от реброто Ти,
с туй ни Ти даряваш вечния живот.
71. Самоволно в гроба Ти Си легнал, Спасе,
но живееш още и въздигаш нас
с Твойто възкресене, както обеща.

Слава ...

72. Теб прославяме ний, Бог на всички твари,
заедно с Отца и със Светия Дух,
като славим Твойто погребене днес.

И нине...

73. Облажваме Теб, Божа Майко Чиста,
и почитаме днес ний тридневний гроб
на Христа и Бога, Твоя син любим.

Всички заедно:

74. В гроб положен Си бил, о Христе Животе,
ангелските войнства ужасиха се
Твойто слизходдене като славеха.

Малка ектения.

Възглас: Яко благословися Твоето име, и прославися Твоето царство,
Отца и Сина, и Святаго Духа, нине и присно, и во веки веков.